

ਸੁਰਿਆ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

2007 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 166

10 ਜਨਵਰੀ 2014

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 14 - ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 - ਐਸ. 6 - ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ - ਰਾਜ ਨੇ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ' ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਮਿਤੀ 17.4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ .1974, ਇੱਕ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਤਰਜੀਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਪਲਾਟ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਪੁੱਡਾ (ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ) ਨੇ 5.7.1981 ਨੂੰ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1981 ਵਿੱਚ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ - ਪੁੱਡਾ ਨੇ 1983 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 100, 200 ਅਤੇ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ PUDA ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 100 ਵਰਗ

ਗਜ਼ ਦਾ ਪਲਾਟ 1997 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ 2700 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪੁੱਡਾ ਨੂੰ 1981 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ '85 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹੇਠਾਂ - ਹੋਲਡ, ਪਲਾਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੱਕ 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਹਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਲ 1981 ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ 1983 ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਕਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਕੁਝ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਸਾਲ

1985-86 ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ 170 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14 - ਇਸ ਦੇ ਮਦੋਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੇ

ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿਚ ਹੋਰ ਬੇਘਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਏ। ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭਟਕਣਾ, ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਵਾਂਝਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1974 ਤੋਂ 1983 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਸਿਰਫ 2 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਦੀ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 26 ਮਈ, 1983 ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ। 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਜਾਂ 26 ਮਈ, 1983 ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 400 ਜਾਂ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ ਇਕਸਾਰ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 26 ਮਈ, 1983 ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ 'ਅਸਥੀ' ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ ਉਸਦੀ 'ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਦੇ 'ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ' 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਕੁਆਇਰ ਤਿੰਨ ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਬਾਦਕਾਰ ਕੇਵਲ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਕਬਾ ਪੰਜ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਬਾਦਕਾਰ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਲਾਟ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 26)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਛਾ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦ 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਯੋਗ ਬੇਘਰਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ [ਪੀ- 6] ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੁੱਛਾ ਨੂੰ 1974 ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 352 ਪਾਸ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਬਾਹਰੀ, ਅਰਥਾਤ, 1983 ਨੀਤੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੱਛਾ ਨੇ 1983 ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ

ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਪਲਾਟ ਨੂੰ 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
(ਪੈਰਾ 32)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੁੱਡਾ ਦੁਆਰਾ 1981 ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(v) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 1981 ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕੇਸ-ਦਰ-ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
(ਪੈਰਾ 33)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਾਹਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1981 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਕਾਲ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਡਾ ਨੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਕੁ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ '170 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼' ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਪੁੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹਾਸ਼ੇਰੀਣਾ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਵਚਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਸਾਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਦਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ।

(ਪੈਰਾ 37)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁੱਡਾ ਵਰਗੀਆਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੀਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਇਹ ਸੱਤਾ ਦੀ ਮਾੜੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁੱਛਾ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਵੇਚਣੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨੀਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 38)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਬੇਕਾਬੂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 43)

ਡੀ.ਵੀ. ਸ਼ਰਮਾ, 2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ; 2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 166, 167 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਅਤੇ 2009 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16372 ਅਤੇ 17185 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਟੀਐਸ ਗੁਜਰਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, 2009 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16372 ਅਤੇ 17185 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ 2007 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 166 ਅਤੇ 167 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਤੇ 2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 10, 11 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ। 2001 ਦੇ CACP ਨੰਬਰ 13 ਵਿੱਚ 1.

2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ।

ਆਸ਼ੀਸ਼ ਗਰੋਵਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, 2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 14 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ /

ਨਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, 2001 ਦੇ CACP ਨੰਬਰ 13 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 166, 2007 ਦੇ 167, 2009 ਦੇ 10, 11 ਅਤੇ 14, 2009 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16372 ਅਤੇ 17185 ਅਤੇ 2001 ਦੇ ਸੀਏਸੀਪੀ ਨੰਬਰ 13 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਿੱਟ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਏਗਾ। ਸਾਲ 1984 ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਅੰਸਟੀਆਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਉਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਜਿਹੀ ਦਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ" ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਪੈਰੀਫਿਰਲ ਮੁੱਦੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। **2007 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 166 [ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ**

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.] ਅਤੇ 2009 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 14 [ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.]

(2) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ [ਸੰਖੇਪ 'ਚ ਪੁੱਡਾ'] ਦੁਆਰਾ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ' ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪਿੰਡ ਜਮਾਲਪੁਰ ਅਵਾਨਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ 751 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12 ਕਨਾਲ 9 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਪਿਤਾ [ਮਰਹੂਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ] ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵੀ ਹੈ।³¹ ਮਾਰਚ, 1976 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 352 ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ:-

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ 1500 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪਲਾਟ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾ ਸਕਣ। ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਤਰਜੀਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਪਲਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਛੁੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਬੇਘਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਫਰੇਮ-ਵਰਕ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 2 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ^{ਸੀ}।

(4) ਜੁਲਾਈ, 1981 ਨੂੰ ਦੋ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ। ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ਨੇ ਵੀ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ 31 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਬਿਆਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।^{ਹਾਲਾਂਕਿ} ਪੁੱਡਾ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੈਕਟਰ ਨੰਬਰ 38 ਅਤੇ 39 ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਅਸਟੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਸਾਰੇ ਪਲਾਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਬਾਦਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 7 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਓਸਟੀਜ਼ ਕੋਟੇ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਰਹੂਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ @ 85/-। ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜੋ ਕਿ 31 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ,^{ਜਦੋਂ} ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ '1200/-ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਹਾਰਡ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁੱਡਾ ਨੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

3 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਜੀਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਪਰ ਬਾਕੀ ਰਾਹਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ **1999 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 1896 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ**, ਜਿਸ ਨੂੰ 17 ਅਗਸਤ, 2000 [ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-23] ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 1981 ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਧਾਰ " . ਇਸ ਲਈ ਪੁੱਛਾ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਪੁੱਛਾ ਨੇ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਹਿੱਤ ਨੂੰ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ [ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-24] ਪਰ @ ' 2700/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼।

(5) ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਨੇ **1999 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15206 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ**, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੁੱਛਾ 1981 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ '85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੀਓਸੀਪੀ ਨੰਬਰ 193 ਆਫ 2000 ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ। 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ @ '85 /- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼।

(6) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ **ਸੀ.ਡਬਲਯੂਐ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 7998 ਆਫ 2000 ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ** ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 3 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਨੂੰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ '85 / - ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼' ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 8 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ [ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-29] ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ' 2700/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1997 ਦੇ ਮੂਲ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 8 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 85 / - ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ।

(7) 01 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ '85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 10% ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ। 01 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ' ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2007 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 167 [ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.] ਅਤੇ

2009 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 10 [ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.]

(8) ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ/ਪੁੱਡਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਾਰ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ 32 ਕਨਾਲ 4 ਮਰਲੇ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ 31 ਕਨਾਲ 6 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 258 ਮਿਤੀ 29^{ਅਗਸਤ}, 1972 ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 352 ਮਿਤੀ 31^{ਮਾਰਚ}, 1976 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ^{26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984} ਨੂੰ 127.50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ 400 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। 01 ਮਾਰਚ, 1996^ਓ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਰ ' 127.50 ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ' ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 17 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ^{ਪਰ} ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ' 3200/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ।

(9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 127.50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 400 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ 1985 ਤੋਂ ਸਲਾਨਾ 10% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

2009 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 11 [ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.]

(10) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 [ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ] ਦੀ 9 ਕਨਾਲ 11 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ 751 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ^{31 ਮਾਰਚ, 1976} ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 352 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ^{26 ਅਕਤੂਬਰ}, 1976 ਨੂੰ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਸਮੇਤ 1981. ਉਸਨੇ 85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 1999 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8793 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 7 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1981 ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(11) ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ @ 2700 /- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ 1999 ਦੇ

ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15206 ਰਾਹੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 01 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ '2700/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼' ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਅਤੇ ਸੀਓਸੀਪੀ ਨੰਬਰ 193 ਆਫ 2000 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1@ '85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ ਨੇ 09 ਅਗਸਤ, 2002 [ਪੀ-26] ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁੱਡਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ 85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਾਹਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ।

(12) ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ 85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ। 01 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ '85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਡਾ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2001 ਦਾ CACP ਨੰਬਰ 13:

(13) ਇਸ ਕਟੈਪਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ ਦੁਆਰਾ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਸੀ.ਓ.ਸੀ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 193 ਵਿੱਚ 2000 ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਨਰਮ ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਮਾਂਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਕਟੈਪਟ ਅਪੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਟੈਪਟ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ?

2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16372 [ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.]:

(14) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 01 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਿੱਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ, 2000 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16713 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਆਫ-ਸ਼ੂਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

127.50/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ @ 400 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 18 ਸਤੰਬਰ, 2009 ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਪਰ @ 3750 /- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ 18 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਸਾਰ '170/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼' ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 10 ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁੱਛਾ ਨੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ 01 ਮਾਰਚ, 2007 ਦਾ ਹੁਕਮ।

2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17185 [ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.]:

(15) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 01 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ, 2000 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7998 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਦ-ਸੂਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ @ '85 /- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 20 ਮਾਰਚ, 2009 ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਪਰ @ 2700 /-ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਪਲਾਟ '85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ⁰¹ ਮਾਰਚ, 2007 ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ 2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 14 ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਨੇ ਬੇਦਖਲ/ਸਥਾਨਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ '85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ [ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼] ਅਤੇ 'ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। 127.50/- [ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ 400 ਵਰਗ ਗਜ਼] ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ 400 ਜਾਂ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਾ ਨੇ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਤਰਜੀਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਾ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(17) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(18) ਇੱਥੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ: -

- (1) ਕੀ ਬੇਦਖਲ/ਸਥਾਨਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ [ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ] ਓਸਟੀਜ਼ ਕੋਟੇ ਅਧੀਨ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?
- (11) ਕੀ ਬੇਦਖਲ/ਸਥਾਨਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਲ 1981-1984 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ [a] ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜਾਂ [b] ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਾਲ 1997 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ?

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1:-

(19) ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਏ। ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭਟਕਣਾ, ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਵਾਂਝਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(20) ਸੰਪੱਤੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਤੱਕ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਪਿਸਤਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. 'ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-**

"10. ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਟ੍ਰੈਕਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ. ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਠ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਵਾਜਬ ਆਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਘਰ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ।

ਜਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(21) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਨੂੰ ^{ਪੰਜਾਬ} ਵਿੱਚ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਭਵਿੱਖੀ

ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।, ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ, ਐਨ.ਆਰ.ਆਈਜ਼ ਆਦਿ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਓਸਟੀਜ਼', ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿ:-

“ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

[1] ਕੋਈ ਵੀ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੇ ਬੇਸਹਾਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਆਮਦਨ ਮਾਪਦੰਡ [ਨਿਯਤ] ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗੀ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਤ-ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਮਦਨੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(23) ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 352 ਮਿਤੀ 31 ਮਾਰਚ, 1976 ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ।

(24) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 02 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ¹⁹⁸¹ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ, ਭਾਵ, 250, 300, 400 ਅਤੇ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਕੁਲ ਸਲਾਨਾ ਆਮਦਨ' ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਪਰ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 4[v] ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"v]. **ਆਓਸਟੀਜ਼:** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੇਘਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ।

(25) ^{2 ਫਰਵਰੀ, 1981} ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 26 ^{ਮਈ, 1983} ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੀਤੀ ਨੇ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

250 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਤੱਕ ਅਤੇ 250 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਆਮਦਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :

250 ਵਰਗ ਗਜ਼, 300 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ 400 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਪਲਾਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। 500

ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪਲਾਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੇ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(26) 'ਬਾਹਰੀਆਂ' ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ:

ਰਿਹਾਇਸ਼ :-

ਬੇਘਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਬੰਧੀ ਨੀਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ:-

- [i] ਇਹ ਪਲਾਟ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਦਖਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- [ii] ਉਸ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਭਵਿੱਖੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

[iii] ਇੱਕ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹੇਠ ਲਿਖੇ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਆਧਾਰ:-

ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ	ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ
[a] ½ ਏਕੜ ਤੋਂ 3 ਏਕੜ ਤੱਕ	100 ਵਰਗ ਗਜ਼.
[b] 3 ਤੋਂ 5 ਏਕੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ	200 ਵਰਗ ਗਜ਼
[c] 5 ਏਕੜ ਤੋਂ ਉੱਪਰ	500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ: ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਕਾਈ ਸੀ, ਤਾਂ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਰਕਬਾ ½ ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।

[vi] ਬੇਘਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕੀਮਤ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗੀ।

[v] ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਖਾਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੇਦਖਲ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

(27) ਸਾਲ 1974 ਤੋਂ 1983 ਤੱਕ ਲਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ

200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 2 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨੀਤੀ ਮਿਤੀ 26 ਮਈ, 1983 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੀਤੀ ਮਿਤੀ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 26 ਮਈ 1983 ਨੂੰ

ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 400 ਜਾਂ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ ਇਕਸਾਰ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 26^{ਮਈ, 1983} ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ 'ਅਸਥੀ' ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ ਉਸਦੀ 'ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਦੇ 'ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ' 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਕੁਆਇਰ ਤਿੰਨ ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਬਾਦਕਾਰ ਕੇਵਲ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਕਬਾ ਪੰਜ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਬਾਦਕਾਰ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਲਾਟ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(28) ^{31 ਮਾਰਚ, 1976} ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 352 ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ?

(29) ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ **ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ**, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ-ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ 31 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ^{ਅਤੇ} ਫਿਰ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ, ਪੁੱਡਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ। ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ 26^{ਅਪਰੈਲ 1984} ਨੂੰ 400 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1981 ਨੂੰ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਤਿੰਨਾਂ^{ਦੀ} ਜ਼ਮੀਨ। ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 352 ਮਿਤੀ ^{31 ਮਾਰਚ, 1976} ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 258 ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, 1972 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ^{ਸੀ}।

(30) ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁੱਡਾ ਨੇ 18 ਸਤੰਬਰ, 1983 [ਪੀ-4] ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

“ਐਸ.ਏ.ਐਸ. ਨਗਰ [ਮੋਹਾਲੀ], ਪਟਿਆਲਾ, ਬਠਿੰਡਾ, ਦੁੱਗਰੀ ਰੋਡ ਅਤੇ ਸਮਰਾਲਾ ਰੋਡ [ਲੁਧਿਆਣਾ] ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਮੰਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਕਾਨ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। , ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਚੱਜੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ। ਇਸ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਮਾਪਦੰਡ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ [ਬਾਹਰੀਆਂ] ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ:-

<u>Land Acquired</u>	<u>Size of plot admissible</u>
½ acre to 3 Acres	100 square yards 200
Between 3 to 5 Acres	square yards 500
Above 5 Acres	square yards

ਬਿਨੈਕਾਰ [ਉਸਤੀ] ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਮਦਨ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਕਬਾ ½ ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਪਰ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਯੂਨਿਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਖਾਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੇਦਖਲ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ: -

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਅੱਗੇ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ:-

<u>Size of plots</u>	<u>ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ</u>
100 Sq. yards	ਰੁਪਏ ਤੱਕ 8000/- ਪਾ
150 Sq. yards	ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਉੱਪਰ 8000/- ਰੁਪਏ ਤੱਕ 12000/- ਪਾ
200 Sq. yards	ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਉੱਪਰ 12000/- ਰੁਪਏ ਤੱਕ 20000/- ਪਾ ਵੱਧ
250 Sq. yards	ਰੁਪਏ 20000/- ਰੁਪਏ 25000/- ਪਾ
Above 250 sy.	ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਉੱਪਰ 25000/- ਪਾ"

(31) ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਿਤ ਨੋਟਿਸ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪੁੱਡਾ ਨੇ 1981 ਅਤੇ 1983 ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੇਦਖਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ ਉਸ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਪੁੱਡਾ ਨੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1984 [ਪੀ-6] ਨੂੰ ਸਮਰਾਲਾ ਰੋਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਭਾਵ, ਵਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਈਜ਼ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਪਲਾਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(32) ^{01 ਅਗਸਤ}, 1986 ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰਾਂ [ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-12 ਅਤੇ 13]। ਇਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ' 170/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(33) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦ 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

¹¹ ਜੁਲਾਈ, 1984 [ਪੀ-6] ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੁੱਡਾ ਨੂੰ 1974 ਦੀ ਨੀਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 352 ਪਾਸ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਬਾਹਰੀ, ਅਰਥਾਤ, 1983 ਨੀਤੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੱਡਾ ਨੇ 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਪਦੰਡ। ਪੁੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਨੁਵਾਹ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ [ਪੀ-12 ਤੋਂ ਪੀ-14] ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 9.40, 9.49 ਅਤੇ 5.50 ਏਕੜ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੰਜ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੰਜ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੁੱਡਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੈ।

(34) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ 1981 ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 4[v] ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੁੱਡਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ. 1981 ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕੇਸ-ਦਰ-ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(35) 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 26 ਮਈ, 2009 ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਵੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

“ . . ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 2.2.1981, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-10 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਤੱਥ ਕਿ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, Annexure P-4, ਜੋ ਕਿ Annexure P-11 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 200 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਰਗ ਗਜ਼. ਉਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰਾਂ,

ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-12, ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪੀ-13 ਅਤੇ ਪੀ-14, ਜਿਸ ਤਹਿਤ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 37 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਕੌਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 500 ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਕੇ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਜੋ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪਲਾਟ ਕਿਸੇ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 12, ਪੀ-13 ਅਤੇ ਪੀ-14 ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 200 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਨੁਸੂਚੀ P-12, P-13 ਅਤੇ P-14 ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ
.....।

(36) ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ [iii]:-

(37) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੁੱਛਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਮੈਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ .....", ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ **ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ² ਰਾਮਾ ਨੰਦ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐਸ.**³ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ . ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਸਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਚੰਦਰ ਕਾਂਤਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ**

2(2006) 9 SCC 276

3 ਓਆਈਆਰ 1994 ਦਿੱਲੀ 29

ਓ. ਆਰ. ਐਸ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(38) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਬੇਦਖਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1981 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਕਾਲ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾ ਨੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਕੁ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ' 170 /- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਪੁੱਛਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹਾਸ਼ੇਰੀਣਾ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਵਚਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਸਾਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਦਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਪਲਾਟ ਕੁਝ ਬੇਘਰੀਆਂ ਨੂੰ 170/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪਲਾਟ '85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ , ਅਰਥਾਤ , ²⁷ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਮੀਮੇ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਰਾਂ , 1980 [ਪੀ-7] ਅਤੇ ਮੀਮੇ ਮਿਤੀ 10 ^{ਫਰਵਰੀ} , 1987 [ਪੀ-8], ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ।

(39) ਪੁੱਛਾ ਵਰਗੀਆਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਛੇਹਣ ਵਾਲੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੀਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੱਚੇ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਤਾ ਦੀ ਮਾੜੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁੱਡਾ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਵੇਚਣੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨੀਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(40) **ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੁੱਡਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬੇਦਖਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ 08 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1974 ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ^{24 ਮਾਰਚ, 1976} ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1985 ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਬੇਘਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਹੀ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, 8 ਸਤੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਅਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹਨ।

(41) **ਰਾਮਾ ਨੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ੂਲ ਨਿਯਮ, 1981 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਚਾਰਜਯੋਗ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ' ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਵੇ।

(42) **ਚੰਦਰ ਕਾਂਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹੈ। 1983 ਦੀ ਨੀਤੀ

(43) **ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਐਂਡ ਓਰਸ** ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ। **ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਐਨ. ਆਰ.** ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਵਧੀ ਹੋਈ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:-

(44) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ

ਵਾਲਿਆਂ/ਬਾਹਰੀਆਂ ਲਈ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਆਮ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੇਟ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 1985 ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਖਾਕਾ 1990 ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਾਲ 1990, 1991, 1992, 1993, 1994 ਅਤੇ 1995 ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਨਾ ਵਧਦੀ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 1990 ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 1992 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 1995 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

21. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਲੈਣ ਲਈ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 1990 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 9.9.1991 ਨੂੰ, ਹੁਡਾ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਸੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਦਰ ' 1032 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। 300 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ (' 863/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ)। ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ' 1342/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। (' 1122/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ yd.) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1993 ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੇਆਉਟ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਕੀ 1990 ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁਡਾ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਨੂੰ ਹੁਡਾ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

22. ਨੀਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਸੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ"। ਇਸ ਨੂੰ 19.3.1992 ਦੀ ਅਗਲੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, HUDA ਦੁਆਰਾ, ਸੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ"। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਉਹ ਦਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਦਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ

ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਫਲੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ 300 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂ ਘੱਟ, ' 1032/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਸੀ। (' 863/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ yd)।

(44) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸੇ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P-12 ਤੋਂ ਪੀ. -14. ਦੂਜੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(45) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 10, 11 ਅਤੇ 14 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(46) ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 2009 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 10, 11 ਅਤੇ 14 ਨੂੰ 626 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ SLP ਨੰਬਰ 14286 ਆਫ਼ 2007 ਇੱਕ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 04^ਥ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ, 2008 ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲਪੀਏ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਦਸੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ^{ਹਾਲਾਂਕਿ} ਐਲਪੀਏ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(47) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਤੀ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਕਰਾਸ-ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਮਤ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਸਾਲ 1985-86 ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਅੰਤਰ-ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 2007 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 166 ਅਤੇ 167 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(48) ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ

ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16372 ਅਤੇ 2009 ਦੇ 17185 ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਸਧਾਰਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

2001 ਦਾ CACP ਨੰਬਰ 13

(49) ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 100 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਪਲਾਟ @ 85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਕ ਕਟੈਂਪਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(50) ⁰⁷ ਅਗਸਤ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 09 ਅਗਸਤ, 2002 ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ^{੪੯} ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਉਸਨੇ ਇਹ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ 85/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(51) ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਗਲਤ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦਾਰਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੂਲ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਮੂਲ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਬਦਲ ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(52) ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ '25,000/- ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ [ਅਪੀਲਕਰਤਾ] ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਪੁੱਡਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲਾਗਤ ਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕੇਂਦਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ

ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(53) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ. ਦਾਤੀ.

ਐਮ ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ